

מִשְׁמַרְטֵמֶה עָר.

דער ראָזנער האַהל-קרינאָציע הא-
בען מיר צו פֿערדאנקן דעם שרייב-
ערן פאסט, האָט ער געלעבנדיג די
צאהל אָנגעגעבען ירושעל שטימען
אין נאָך פֿילן, מיט דער צאהל גע-
העלטען ירושעל דעפוטאטן קומט
אויס אז אַ ירושעל דעפוטאט האָט
אויפֿער הונדערט טויזנט געהער, העלער,
צעהט אַ נישט-יודישער האָט גענוג אַ
צעהנענדיג טויזנט שטימען.

דאס איז אונזער שמעלונג און דער
דאזיגער פראנץ.

אין די נרעמערע שטערט מלעגט
סען זיך אויך ערשטעמקערע און מאנ-
הערע און די נאכע, פאר די שוועלע
הערענע מונען מוט סטעלע און זיך
הערענע לופטע נעמאכט, אין דאס מי-
טעל פארט האט די ערשטע הערענע
די יודען אויך געשטערט.

מערצשטעל לויט ווער צעהל. מיר
וועלן דורך דער קאנזערה-העל-מיר-
נאמען בעטעל'ס געזעהן און און
מאס, דאס עס וועלן ערשטן גרויסע,
בערשטענע ירושע קיבוץ, פלעצ
עס און צונענטן געזעהן דע מיר-
ליכטע צו פעהלען ווערע אפגע-
האלטען.

מִן וְהָאֵל הַמִּלְכָּה הָעֵרָם נָשָׂא דִּן הַקְּמוֹת
 מִן מִתְּחִלָּה נִלְעָצְנוּ, אֲזַי דָּעַר עוֹלָם
 וְשָׁמַיִם בְּהַגְבָּה וְלִלְכָה, וְהָאֵל הַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר יָמָּה, מִשְׁתֵּי לְבֵן יִשְׂרָאֵל.
 קְשִׁיּוֹת הָאֵם אִיךְ קְעִרְמָנָם אֲנָנִי
 אֲרִיגִנְעִלֵעַ סִפֵּר תּוֹרָה, מִן הַלְעָכֶר
 מִן הָאֵם נִשְׁמֵם אֲנָנִי יִתְחַר נֶ-
 לְעָנִי, נָשָׂא מִטָּה מִתְּחִלָּה הַקְּמוֹת.
 הָאֵם אֲנִי נִלְעָצְנוּ דָּעַר מִתְּחִלָּה יִתְחַר
 הָאֵם אֲנִי נִלְעָצְנוּ דָּעַר מִתְּחִלָּה יִתְחַר

געהום קענען סיר נישט האבען קיין
אמענסיטעט צו דער דאזיגער פארשטיי.

נגן צו דער קעמער און דער געזע-
 נג, הערט איינלעבן דערט און גע-
 הונג צו חיות און לנגי דעם יו-
 שן טייל פון דער געזענג און
 גיט די דעלעגאט הערט איינלעבן-
 דעם מי געזענג אונסער צושטיצן די
 יושע קעמער און, העלכע שטעט
 נאכדעם, און געזאנגען, גע-
 נאנגען פארן יודישן חורשטאט.
 כען לעבן.

און יעדען זעלב'יג, צו העלעכען
ער ס'מאס אלעס אויסמויקען ס'מאס.
זייער און דער פרוי, האט ער געקוי-
פ'ען א טונקעל לעקען דער, געזעה-
נען.

העכער טו און א סאך שפעט א
האט אז העכער און מערלעך געש-
ען דו ס'פרי תורות בעם דו קמות
ט ראשונעם און ס'מערלעך און

שוין צום אהר ואלס אנדערש אן.
 הייבן קיין אויף דאס נורוועגער-
 שטאטליכע לעבען. מען מוז זיך צו
 עס נישט בעציהען. אז א מונאלדעמער
 אינעם. חזקא אהר אנדערשט אויך
 אז דו בערגונגסן אין ירושלים חרם.

ארבע דער טאג-ניצולפער קאמפאניע-
 דער בעהענגונג דער פערשטער, האט
 און איז פאר אונדז דא אין פולע קול-
 ווערעלע לענדער, האט זי און געמאכט
 א פאקט-בעהענגונג אין דערשטען זיין
 און דער בעהענגונג, נישט יצט און
 זי ציט אויס-האלדן זיך אפצושטע-
 לען אויף דו סיבות, האט האבען גע-
 רעכט און ברענגען נאך ער-היים דער-
 ווי מיר טוען אפער פאקטשטעלען און
 א דאנק דער אוועקלענג- א דאנק,
 און הערט שוין אויפהער געזיגערט
 און זיך דאן פערשטערקט דו קאמפא-
 ניע-בעהענגונג, עס קומען כסדר
 ווי נאך קאמפאניע-עס פארגער-
 נערט ווי דו צאלט שטענען, האט
 אפגען פערשטער פאר דעם קאמפא-
 ניע-אנדעל און שטענען אויס צו-
 געהערקליכע און מאג-מעגליכען לע-
 גען, מוט און פארשטען עס געזיגערט
 דאן דער קאמפאניע-עס, אט דער
 און נאך פאר אונזער נאמען-אנדעלען
 אפגען.

מיר פארען דערנעבן גושט פארנעסען
ווערען גרעסערע פראצעדעס אין אונז
ער חורשטאלובען לעבען — שמעלה
עס וועט דאס פאר אונז, דעמאלסט
הערען ענוואסען אונדערנעמען
פארמינען סען ערעמלעכע אידען גושט
דאס צו ערעמלעכע דעמאלסט אונדערנעמען

פון משה פיינקינד.

א צופער פאנז און נאך געזען
פאר דעם יודען אין פוילען צו שראגען
צו די קאפא קהלישע שרער חברה
פאנזער, און דער גאס, פאנזער
שפאט-חור-פאנזער, האט מען
געשטאנען די פאנזער פאר דעם
לשטער, שרער נאכען דער חובא,
הינטער הצלצער מען האט געשטאנען
די ספרי מורא אנגעהיין אין וואנער-
נע קרייזן (פארטיי) און צווישן (בלא-
צקא). פאנזערס און דעם שווארצע האט
מען צו דעם קאפא פאנזער (פארט)

לויט געווען מיטנים ווען דו דע-
ינגע מענען זענען געקומען אלס
מיטגעברענגט געווען קיין ווילען
און דו זענען האט ווען דו ערשטע
זענען געווען געווען אהער און זענען
געווען.

א מנחם איז געווען, אז יעדע חברה האט שטיין עצרת נאכמיטאג ארויסגע-
שטעקט און דער שטערן דריי, מלצר-
שטובל'ס צו פערבעטן די חברה לעבן
צום גמא. דאן האבען וך אלע
חברות פערמירט און א פראצעסיא
און דער שטיין מיט דער חברה קונסט
און געטרעטן אונטער דער חופה דן
ספרי תורה פונגעמאן און געלד און
לעבט מיט נרויס פארט, געזאגט און
שניין, און שוהל ארץ. פאר דער
פראצעסיא האט דער שטען געטרעטן
א הייבן פון בלעד אומגעארבעטן
שפחת - תורה לשמער, העלדע פון

(סופות=בירדעל).

נעמט דאס אַזענדי - קוריערל און

אז פרי.

אי פרי.

דער אונטער רוקס צו, דער און
דען און צוברעכען. דער פערץ און
הויסנערשטען און קען נאָר פון שלץ
נישטאָ. זוי זינגט זיך אַ יודיש פּאַלעס-
לוערער און הען דאס און אַמאָל נע-
מען קיב לאַמח. און עס הינט דער
הער אַמח.
נאָך קעמאָל חו הינט, העס זיך דו
דוויש צעמלעקערונג און פּוילען נע-
העלט און אַז שטלות און דער טא-
דערקלער הנוכח חו הינט. נאָך
פּאַמאָל זענען די יודען זוי עקאַנט-
זאָש נישט גאָרען צוברעכען חו הינט,
און דאָ גאָס אַ חונטער, אַ גרויזאמער
חונטער.
אַמער העלט געזען אַ יודאָ און דו
הילטנערשטען אינסטיטוציעס ואלען
און צוברעכען צו אַהאַנגענעמחער
עסונג-טקיע און פּאַרשטען אַ בוי-
גאָל קיהלען און מלגזישס פאר דו
אַקטע און דערפריינדע ליפער דו
אונזער פרויע און שטעטער. צו
אונס האַרען אויף דער לעצטער בוי-
גאָס, העס נישט טורא, עס העס אַמאָל
נישט בליבען איבער'ן האַלד...
פּאַלנערשטען געזעלשאַפּען: דאָ-
האַטנענשטען, בית לחם, עזרה'
ליגת הצדק' און נאָך דאָס חו אהר
נישט, שלץ צוונען דערפון בילדען
זיין געמינאמע אקציע און האַס פּרי-
ער דאס געטער, העס דו הילף זיין
טרוקלער און פּאַטנער האַרען
אף ברי, דער אונטער רוקס צו.
הפּר הכרים, הכר הפּר.
דאס זענען די רב פון קהלת, דער
הון פון דור, סאָ פון ירושלים.
פּאַרהאס דו דאָזיגע קלויס רב, דער
ער מוּזעָר פּאַסמינס הערט דאָס
זאָגט אין יום-טוב פון זמן שמחתנו.

פון דער שטאדט ווער איז-
מאכטען לייטונג.
מיט עפליכע מען צוריק איז די
ליטוונע פון דער שטאדט ווער איז-
מאכטען קאמפאניע צו געבן
צו ענדערען דעם פאך-פלאן צוליב
דעם רעזינירען צונאכטען מונט
האט-פלאן פון דער יאסנא גרא.
צוליב דעם איז ערשטענען א
נאנט דאס אונגעקערטע-האלטענע
פאר די אינזאנער פון די געגנטען
העלונג פארק און יאסנא גרא.
איז אונטערשטעלען פאר, אז עס
איז געלונגען דער ליטוונע פון מ. ק.
א. צו ערשטענען די רעזינירע שטענדי-
קעטען און א ווער געלונגען און פאר
די פאמאלירע, געמאכט פון הרשטע
דעם 10X העלן קורטען איז-מאכט-
פון א נאנט פארק פון רעזינירע
און פארק (העלן) ווער געלונגען

בצמחונות מוט דן אוחית A און C.
דאנענען פאר די אינזאנלעכער פון די
ענערדן ש.י. בארגארט און יאנא
גורא מיין אייגענעווערט נעמערן א נאכ
לוינץ, B' אויף העלכע עס העלען
קורסירען אויסגעטאן גיין צום נאכעם
פארק ון אויך צוריק יעדע 12 מינוט.
פאר די אינזאנלעכער פון צענטרום
שטאט, לעגט אויס די העלען, העס
דאס ווען א גרויסע בעקעסעלעכעס.
הארים פון די פארקען גיין אונטען
מאכע העלען זי האבען א אויסגעטאן
פארקענדרונג יעדע 5-7 מינוט.

פון דער לעצטער ויצונג פון ארטיגען וואהל-קאמיטעט פון בראק צו פערטיידיגען די רעכט פון יודישע פאלק איז פוילען.

פערמאנענטעם שבת שחרור און ווי
לשקל פון דער הינער אטור-הציונים
פערשטיינען א פלענאר-וועג און חז-
קען זעהן - קאמפאט פון פלעק צו
פערשטיינען דן רעכט פון יודישען
פאלק אין פוילען, בעת העלבער עס
אין צווישן אנדערן קאנגרעסן נעמט-
רען פארשטערדע רעזאליציע:
די פלענאר וועג און משענסא-
כעזער העלפן-מאמענט פאג'ס, בלעק
צו פערשטיינען דן רעכט פון יודישען
פאלק און פוילען, האט און פערש-
טיינען מוצאי שבת 11/10, אויפגע-
רונ דעם פערשטע הענען דער פער-
מאנעט העלבער און פארשטיינען דן
פארשטערדע לויט דער אינציעס-
פון אינציע פערשטיינען, נעמט פאר
נייטונ פערשטע צו מאכען, אז דעם
פארשטערדע צו שטעלען א פערשטער-
הונדעל פאר דן העלבער אין סטם
און פערשטע, און נענען די אינציע-
פון פון דעם יודישען פאלק און פער-
שטע דן אינציעס-פארשטערדע פון אזא פער-
שטע פערשטערדע העלבער נענען נענען
דן אינציעס-פון יודישען פאלק אין
פוילען.

שאלו און לעגט איהם שטעקט א מוי-
 זען, דאס הייבט נישט אויף שטענדיג
 נאך אויף אפן שטח, צו קר וועל-
 רען אויסגעלאפט. א'אנדערשטער נעמט
 ער נאך צו א צווייטען, דרווען ווא-
 ט'ט אפן הארשט, און דאס שבת-קור-
 יערל העט שטענדיג ערשטענען און העט
 העלען האבען ערשטענענען דו נישט-
 מע לעבט, די העלסט פוהרער נישט ווי-
 צער מיט ווער לעבען, חדרים דער
 שבת קוריער העט זיך אדער האבען
 נישט אלע שטענדיג, נאך א'אנדערשטענע
 יערען שבת אפגען.
 ווען נישט י"ן, וואר באשטענען זיין מיט.
 עס נעמט צו שבת חורח, הען
 מען פרעמט זיך מיט דער העלענער
 חורח און דערשט ענען זיך יודען ווא-
 צו באשטען א באשט, אויף ווען עס שטעמט
 און פסק ווי יאשט, זיין שטער הענט
 א פאשטער ציט, קאן מען קען צווייטע
 הען נישט טרונקען, טרונקט מען שט-
 מער.
 און שטער די ציט האט דאס שט-
 מער קעמט אויך שטער, הען שוין האט
 זיך הענען דעם נאכאנדרען צו די וואר-
 האסער פארקען האט זיך ארויסגע-
 הווען, און דאס לומאנאדער האסער און
 פלינגער נאכאנדרען, א פלעשעל לומא-
 נאדער פארקענען די פארקענען צו 18
 גראשען א שטוק, די פארטונאטערשטע-
 מער דער אויגערלעכער הענט-האסער
 פארקענען זיך צו 20 גראשען א פלע-
 שעל, און דערלעכער ציט פארקענען
 מען דאס האסער און די נאכאנדרען

Redaktor Izrael PLOCKIER

Wydawca B. BOCIAN